

Sigsgaard: Finansministeren kritiserede mig for i mit første indlæg at have sagt, at regeringens politik ensidigt var vendt imod lønmodtagerne, og sagde så, at det var den ikke, for momsen ramte jo alle. Det kan jo være rigtigt, det gør momsen jo, men den rammer vel mest de mindre indkomster — det tror jeg dog, vi må slå fast. Og det er vel også sådan, at hovedparten af lønmodtagerne befinder sig i den gruppe, vi kunne kalde folk med mindre indkomster. Og det vil altså også sige, at lønmodtagerne er dem, der rammes hårdest af regeringens politik.

Finansministeren sagde videre, at der jo ikke var tale om nogen forbrugsnedskæring som følge af regeringens forslag. Hvis vi nu bare for et øjeblik forudsætter, at regeringens forslag vil medføre en reduktion af reallønnen, så tror jeg da, finansministeren vil give mig ret i, at så bliver befolkningens forbrugsmuligheder begrænset, så bliver der tale om en forbrugsnedgang, og hvis der bliver tale om en forbrugsnedgang, får virksomhederne vel ringere afsætningsmuligheder. Og igen: når virksomhederne får ringere afsætningsmuligheder, må de afskedige folk — så risikerer vi altså at få større arbejdsløshed. Nu kan finansministeren jo så hævde, at der ikke vil blive tale om nogen reallønsreduktion. Det vil jo først vise sig, når vi får den samlede oversigt over totalbeskatningen, dvs. stats-skatte, kommuneskatte, moms, forbrugsafgifter i øvrigt, som jeg bad om i mit første indlæg, og jeg håber meget, vi snart kan få den oversigt, også sådan, at befolkningen har mulighed for at planlægge økonomien bare et år frem i tiden. Jeg vil bede finansministeren svare på, hvorvidt han vil lade udarbejde en sådan sammenligning mellem totalbeskatningen i indeværende år og totalbeskatningen i det kommende år, såfremt regeringens forslag gennemføres.

Jeg talte tidligere om, at indkomstforskellene her i landet er blevet større i de senere år. Nu taler statsministeren her igen om de store lønstigninger, som han forventer i det kommende år. Man kan betvivle de tal, som regeringen her har bragt ind i billedet, men væsentligere er det vel at slå fast, at afstanden mellem lønmodtagernes indkomster og de selvstændige næringsdrivendes indkomster, sådan som jeg be-

skrev det, er øget år for år gennem de sidste tre år. Der er stadig større forskelle, økonomiske forskelle her i landet. Det har statsministeren ikke bestridt, og kan statsministeren på den baggrund virkelig mene, at der først og fremmest skal gribes ind over for lønningerne? Det radikale venstre har jo sagt, at man fører en socialt betonet politik, men her ser vi altså, at det i praksis er det modsatte, man går ind for.

I den situation, som vi står i, vil stærkt forhøjede skatter og afgifter — og det vil der jo blive tale om — yderligere bremse forbruget; vi står altså med en risiko for en større arbejdsløshed, og jeg begriber ikke, at man virkelig helt kan afvise det.

Der er ikke her i dag givet nogen dokumentation for, at erhvervslivet skulle være ringere stillet her på det sidste, end det tidligere har været, tværtimod. Jeg henviser igen til de oplysninger, som Berlingske Aftenavis gav forleden dag ud fra de første virksomhedsregnskaber, hvor det viser sig, at virksomhedernes overskud er forøget i det sidste år. Alligevel vil man, bl. a. gennem forbedrede afskrivningsregler, stille virksomhederne endnu gunstigere. Og hvem skal betale det? Det er klart, at det igen må blive lønmodtagerne, så jeg kan altså ikke komme væk fra, at der her er tale om en politik, der er vendt mod folk med mindre indtægter, og det vil først og fremmest sige mod lønmodtagerne.

Jeg tror ikke, at det, jeg her har sagt, virkelig kan bestrides, og i hvert fald vil jeg meget gerne have, at man lægger tal på bordet fra regeringens side. Det er en ensidig politik, man lægger op til, ret så traditionel, vendt mod lønmodtagerne, sådan som den økonomiske politik altid er det her i landet.

En lille ting: jeg spurgte tidligere finansministeren om, hvordan han så på de henvendelser, han har modtaget om moms på bøger m. v. Jeg kan da godt forstå, at finansministeren måske ikke her i dag kan give et endeligt svar på det, men lad mig så efterlyse hans helt foreløbige indstilling.

Finansministeren sagde venligt, at han har meget at sige mig tak for. Jeg tror, han har endnu mere at sige den tidligere socialdemokratiske regering tak for, for den har jo vist vejen. Den valgte i en øko-